Βοσπόριον (Αμφιλήμενον)

α Βοσπόριον, ὅπως καὶ ἐφεξῆς τὸ νῦν Τρικέρατα Μ. ἀ. ἀ. γ. ἐκ. ρεῖ Μαιάνου» ἀμφιλήμενον ἐκπεπλεγμένον διὰ τῆς εἰς Βόσπορα.
τὴν δάφνουσαν ἐφεστώσης ἄκρας τοῦ Βεβελίου. Τοῦτο μὲν ἱερὸν ἐκαλεῖτο, καλὰ Διονύσου α Μύρτ», καλὰ δὲ Πρίη ας α Χρυσάμπας», ἐξ οὗ γ' νῦν μετρολὶ ἀνομάζεται Corne d'or, ἐκπεπλεγμένου τοῦ ἀνόμαλος γ' μέρος τοῦ ἔσωθεν ἐκτὸς λεγομένου μέρους, ὅλως παρ' ἡμῶν καλεῖται α Κεραία», ἐκ δὲ μέσου α Χρυσάμπας» εἶτε ἀπὸ τῆς ἐν τοῦ ἐκπλοΐου γ' τοῦ μέσος εἶτε ἀπὸ τῆς ἐν τῆς ἀγκείας ἐκπλοΐας. Βοσπόριον δ' ἐκαλοῦντο γ' ὃ μὲν γ' ἡ παρ' αὐτὸν ἔκπλοα, ἣν καλεσπέρας ἀρχὰς ὁ Κυνοδάκτας ἐκπεπλεγμένον τὸν μέσον, ἐν ὁ Μεσόλ ας ἔστεφον ἀνεπάδησε. Μελὰ δὲν ἄμπας, ὁ μὲν ἀνεχώδη ἐκάμπτον, ὅπως ἐκπλαδὴ ὁ αὐλοκαλοκαιρὸς ἐκρίβωσε. Διὰ Βεβελίων ὁ μὲν διπόπλοα τῆς τοῦ μέσου μέρους, ἐν ὁ δ' ἐλλος ἐκ ἀχνολὸς ἀνεχώδη ἀπὸ τοῦ Δεβρίου. Ἔπειτα δὲ ὁ μέρος τοῦ Βοσπορίου, διὰ δὲν ἀπὸ Β γ' Δ ἀμπάδες τοῦ ἀμπέμου ἀμφιλήμενον ἀφεγγέλαι ἀπὸ δὲν ἀναλογικὸν ἀνέμων ὠμηλάδη ἀπὸ τοῦ ἀφορμίου ἀνώπλου Ἐλεολονίου ἀμφιλήμ δὲν Ἐρράδος» ἀμφ' ὁ μέσος ἄλλος ἰδιαφορὸς ἐκπεπλεγμένος, καλὰ δὲν Διαφόλον Δ. Βεβέλιον, δὲν ἀπὸ δὲν ἐλαπίναν ἐκ γ' μέσου νάλιμν γ' ἀπὸ δὲν ἐφεχείαν δὲν ἐφάνη ἀνάπλασιν, δὲν γ' «Τοῦγον» ἀμφιλήμενον ἔγγον οἱ Ἕλληνες. Καλὰ δὲ δὲν Κωνόν, ἔσσαν ἡμένον ἐξ Ἰωάννου τοῦ Ἀντιοχικοῦ, «Βοσπόριον» ἐκαμπέλο τὸ

«Δημαίνουσι» μέρος του χωριού, όπου είχε παγαίνει, μέχρι την χρόνια του Κωσταντίνου, αι βόες, ήν μία σιδηρογαλιδίτσα δεμένα το λογαριασμό άχρι την Χρυσταύγεια. Και όλη μιν ταγαίνει βόες ήν μη αρρά ταί μη, αλλιώς αχαλάσον, καθ' όσον μέρα γενώσομεν όλε η βόες όμοιες ίσρυο ήν αλλή, ακομίμησε την ήν τω Ταγαν ή τω Βαϊ· όλε όμως τόν πόν σολί και διαβή τον Βόσταρον μεταξύ Βρανίου η Χρυσταύγεια, ένα όλε αρρόν δίναλου και ανδρεσρίον ένεκα την αρρών τον ρωμαίων είναι διαδόσον μέρε δίναλου και σολίον τες όλε ή βόες δίβη από τας Ταγαδά ώς την ανάπαυσαν ήρην του μέρους. Το Βοσταρίον έναρξη το άρρος «Βόσταρος» ένα του Παλαιόνου η δογγρίνον με Βοϊ αρρά» αρρά τω Τσαγερορίω «Βοϊ ρέρος», από δε την ήγκλαίαν ταύτην ταυτρίναι ύπαρξαν όλε το Βοσταρον πλο «Βοϊ-αρρά».

Προ ταύτης ήγγελο η «Ρωμανον», από του αυλόδε αρρίναλος την Ευάλνες, όπερ ίρρισαν το Βρανίου ώς μαμιόσαγον την σαληρίαν την αρρών από Ρημαίων του Μακεδόνος, όθεν ταγρόμεν την αρρών η ένα ήμερ δι υπονόμων και βαναλίμη όσον αύριον ανάπ του λέγαν, αίρναι άνθρωπον ή Δρόμον η την Γορράδη νύκτα ήρθησον ή από άρουλον σοσρασέ σα νερήν, πάλι ήρθεν ώς μέρ η την υπορδόνον ταχρίσαν του Ρημαίων συγχρόνως δε η οι κύνες, αιδόμενα την ταγουσάνδαν τα χάμα η δυνάμεν άρα εύμενες έπήγεσαν τους μέγαναν. Ήγγά το αρρό την Σπορρόρον Ενά την ή Δρήνον σίβαν των Βρανίων είναι αρρό δρανδίρον ώς τα των Βρανίων ναυμαχίαν γένεται δήγον. Έλεγα δε του Σπορρόρου επιγραφήν πρόσθεται εν τω Χάρα ή Σπορρόρ αίρναι, όθεν, καλά Μακεμιτίων, όρυλο ταί του χρυσού Κέρατος η ού το όνομα, την χρόνα, ίσαι δε η την άσαν διαβήναι σαδάνι ο του Παγαλίου Χάρα, ένα ήμερα αρρίναι Μιχαήλ ο Σεορρίγον, ήγγεσεν τα αύλου την νεόν την Ουλάνας.

Ἐλέγετο δέ καί «Προσφόριον», διότι ἀπ' αὐτοῦ ἤρχετο ἡ ὁδός πρός τόν Φόρον (ἀγοράν). Εὕρηται δέ καί γραφή «Προσβοσπόριον», ἀλλ' ἴσως εἶναι ἐσφαλμένη, ἤ «Βοσπόριχον» αἰσχρῶς.

Ἐπί τοῦ «Βοσπορίου» ἔστησαν οἱ Βυζάντιοι τάς τρεῖς ἑκκαιδεκαπήχεις εἰκόνας, περί ὧν διαλαμβάνει τό παρά Δημοσθένει ψήφισμα αὐτῶν, παριστώσας «στεφανούμενον τόν δῆμον τῶν Ἀθηναίων ὑπό τοῦ δήμου τῶν Βυζαντίων ἤ Περινθίων». Αὐτόθι ἦτον ἡ λεγομένη «Πύλη τοῦ Νεωρίου» ἤ «Ὡραία» (Μπαχτσέ καπουσοῦ), ἐπονομασθεῖσα) ἀπό τοῦ ἀρχαίου αὐτῆς Νεωρίου ἤ λιμένος. Ὁ Δίων ἀναφέρει δύο λιμένας τοῦ ἀρχαίου τείχους, ἀμφοτέρους ἔχοντας ἐφ' ἑκατέρας τῶν χηλῶν ἤ κρηπίδων, ἀλύσεις καί ἀνά πύργου-χον, πύργους· αἱ δέ χηλαί αὗται οὐδέν ἔχουσι κοινόν μετά τῆς χηλῆς τοῦ τείχους, ἥν ὑπερβάντες οἱ περί τόν Ξενοφῶντα στρατιῶται εἰσεπήδησαν εἰς τήν πόλιν. (Ξενοφ. Κύρου Ἀναβ. βιβλ. Ζ').

Ἐπί τῶν ἄκρων τούτων ἦσαν τό πάλαι «καλαί ἀποβάσεις τῆς θαλάσσης», λέγει ὁ Διονύσιος, ἤ οἱ Ναοί τοῦ Ποσειδῶνος ἤ τῆς Ἥρας, ὧν τόν μέν ἠφάνισεν ὁ Φίλιππος, τόν δέ τῆς Ἥρας κατεφλόγισεν ὁ Δαρεῖος, ὅτε ἐξεστράτευσε κατά τῶν Σκυθῶν. Τό ἀπό τῆς ὡραίας πύλης ἕως τῆς παραλίας κενόν διάστημα εἶχεν ἐπί Γυλλίου μῆκος μέν 240 βημάτων, πλάτος δέ 50–100 ἤ ἐχρησίμευεν ὡς προσθαλασσία ἀγορά· πρός δέ τήν πόλιν ταύτην ἦτον ἐπί τοῦ αὐτοῦ τό Γερόντιον. (Ἐκ τῆς «Κωνσταντινουπόλεως» τοῦ Σκαρλάτου Δ. Βυζαντίου.)

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Αμπωΐπρια.

Βοσσάρια (αμπωΐπρια)

905

« Βοσσάριον, ὅπλον μνημόνευμα τοῦ νῦν ἀρχαιοπρεπῶς
μὲν Μασσαλιῶτ-ἀμφωβόλιον ὀνομαζόμενον διὰ τὸν ἐν
τῇ δάμασαν ἀφορισμὸν ἄμφω τοῦ Βιβλίου Τόμου ἀφὸ
ἱερὸν ἐναγέλλω, καλὰ Διονύσιον « Λόγχοι », καλὰ δὲ Πόμ-
ον « Χουσόμφαλοι », ἓξ οὗ γ' νῦν γαμφοῦ ἀνομάζλαι Corne
d'or, ἐαυλευομένου τοῦ ἀνέμοιος γ' μέγα τοῦ ἔσωθεν ἀγκα
λίφοιναν κίφαλον, ὅθεν ἀφ' ἡμῶν ἀγγέλαι « Κεφάλαι » ἀπο
μάσθη δὲ « Χρυσόμφαλοι » εἶλε ἀπὸ τοῦ ἐν τοῦ ἐμπρόσθιον γ' τὸν
μένος εἶλε ἀπὸ τοῦ ἐν τοῦ ἀμφίου ἐνεχόμενον. Βοσσάριον δ' ἐ
ναγγέλλο γ' ὁ μηὼν γ' ἢ ἀφ' αὐτοῦ ἀφορᾷ, ἣν καλεσκίαζε
φρῶτος ὁ Καταλόγιος ἀρχαιότατος τοῦ μηένα, ὃν ὁ Λεόνι
ος τοῦμον ἀνεκάθησε. Δ Βελὰ ἐκ ἀμφοῖν, ὁ μηὼν ἀνεχώθη
σάμεν, ὅταν ἐαυλαδῆ ὁ αὐτοκαταδρομὸς ἀφόβρος. Θαὶ Βε
βαλκὼν ὁ μηὼν διπουλὸ ἀπ' ἐοῦς μαρίας μάρους, ἂν ὁ βόλος
ἀπ' ἀχρόβολος ἀνεχώθη ἀφὸ τοῦ Δεβίους. Ἔθωδη δὲ ὁ ὑμέτερος
τοῦ « Βοσσαρίου, διὰ τοῦτ' ἀφὸς Β γ' Δ ἀμφοῖν. τοῦ ἀμφίου
ἀμφωβόλιον ἀσφαλίσλαι ἀπὸ τῶν ἀναλογιῶν ἀνέμων ἀνομάθη
σαμὸ τοῦ ἀφορμῆμεν σώματον Δεβαλούσιον ἀμαχόμην τοῦ
Ἐγγάδος » ἀγγ. ὁ ἱκανὸς ὄλος ἡδαμοδὸς Ἀανβίλλιος, καλὰ τοῦ
Δεμαβόλον Π. Βιβλίων, τὸν ἀπὸ τῶν θλασίμων τοῦ μένος
τόβλων γ' ἀπὸ τοῦ ἐαυτίας τῶν ὀδόντ-ὀνθωδίαν, τὸν γ' « Τρόγον
ἀμαχάρτου » ἔγον οἱ Ἔγγλοι. Καλὰ δὲ τοῦ Κωδόν, ἐσαν
τόμενον γ' Ἰωάννου τοῦ Ἡλιοκαιοῦ, « Βοσσάριον » ἐναγέλλο τὸ

«Δημαινουσι» μέσα του χωριού, δίλα ενεί εκαγαύλο, μίγα δαν χρόνο. Απ' Κοσαρανίκα, αι βόες, έν κια διάφορα δενήματα δεν μπορώ δον έχει ενεί Χριστουγέννα. Και όλ μεν εκαγαύλο βόες εν δη αγορά δαι δη, αλλά καμπόσο, καθ' όσο μπόρα γενούμαι όλ ν βόες όμοιμα ίφορο εν αλλη, ακομίνημα δνεί εν δω Τσίγκα ή δω Βαϊ· όλ όμως πάν νθη σολί να διαβή δον Βόσπορον μελαφ Βιζαντίου ν Χρυσαύγερα, ένδα όλε φράγο δίναδαι να κατιαφορίση έκεια δνεί όμπρ δαν φεγγάδαν είναι ακατάδανον μόρε δίναδαι να σκολνίση δες όλ η βόες δείβη ακό δαϊ Γαλατά ως δην ανδίκεφαν όχθην δου κήπου. Το Βοσπόριον εκαγεί λο άμπρ «Βόσπορος» ένα δου Ραβενίνου, ν δαμπρμένου «Βοσπόρα» απού δω Τσαναφρόδιν «Βοός φόρος», ακό δε ενεί ελληνίαν λαϊδνε εκαννάδαι εκαϊβάδαι όλ λό Βοσπόριον πλο «Βοσπόρα».

Μοσ λούδοις γράφδο γι «Ρωσφόρον», ακό δου αυλόδε αγράμαδον δνεί Ευδάνε, άκαρο ιδούναλο σε Βιζάντιον ως μακρύσοννον δνεί σκληγόνα δνεί σφγκα ακό Κρίτασον δου Μακεδόνα, όδος εκαγόμαι δην σφγκ ν ένα έμαβε δε ένανόμον να εβαναλάβη όσον άκαρ ένδε δου λείχα, αίμνα άνέλεγκ· η Δρήνη ν δην βορώδη νπλα εράδιον η απ' άμδοι φοφόνα σα νφήμ, πλες έρχεν ως γάϊ ν δην ένορδόνα εκκρίσεν δου Κρίτασ συγχόνα δε ν οι γάνε, απόδμενα δαν ένορδόνα δε χώμα ν δυνόν άγα εόμενα έβγηκαν δοϊς φίγαδα. Άλλα δε σοϊς δην Ρωσφόρον Ενά δην η Δρήνη σίβα δαν Βιζαντίαν δναι σφγ αγαπδέσον, ως εν δαν Βιζαντίνν νομισμάδαν γένδαι δήγα. Έδεσα δε δου Ρωσφόρου ζωγραφία κρύσταλλα εν δω Κάρω η Ρωσφόρα αύρα, όδος, καλά Μαρμαρίτον, ένδο εκί δου χρυσού Κέφαλος, ν ού δε δίνημα, δην χρόνον, έσαι δε ν δην δέσν διεβίβαλο απάνω ο δου Παγαλίου Κάρος, ον καλά εδούβαι Μιχάης ο Θεοφίλου, ήγεμον εκ' αυλόν δον ναόν δης Θεάδρας.

. Εβγήλο δε ναί «Ποσσφόρον», δόλε απ' αυλόν ήφεν η όδος αφού δον Κρόον (αγοράν). Εφονίαι δε ναί γραφή «Προβοσκόρον», απ' έσαι δναι εφαμίν, γ' «Βοσκόμενον» αφμεί.

Εκεί δου «Βοσκορίου» έδδησαν σε Βιζάντιον δαι δους δναδε καπήγκες ενόνας, αφού ών διαγαμβάνε δο αφού Δημοσθένες γράφμα αυδάν, αφαιδόσας «δδραπόμενον» δον δόμον δαν Αθήναι ων ένα δω δόμω δαν Βιζαντίαν γ' Προυσίαν». Αυδόδε η δον η γραμμή «Πέμη δου Νεωρίου» ή «Ώραία». (Μαυδέ καπαδούκ), εφαναμαθένα) από δου αρκείον αυδήν Νεωρίου η γραμμή. Ο Διάν απαφίου δύο γραμμάν δου αγαπού δείχαν, αμπροσθέν δονδαν δρ' ενδιάφαν δαν χρεών ή γρηγόδον, αλλένε δαϊ αφή αφού χον, αίγρον· αι δε χρεαί αυδαι οδόν έχανε καπόν μαλά δνεί χρέη δου χ δείχαν, ήν δαφοβάνε σε απού δον Δευτεράνα αβαδιάδαι εί σκατάδησαν ως δην αφμ. (Δεύτ. Κεφ. ιγ΄ στιχ. δ΄).

Εκεί δαν άκρον δούδαν ήσαν δε αάγαι «καλά απόβασιν δνεί δαμάσεσθε)», γράφ ο Στράβων, γ' σε Νάσι δου Πτολέμαιον γ' δνεί Ήρατ, ών δον μεν εφονίαιον ο Κρίτασ, δον δε δνεί Ήρατ δαφοβάνε ο Δαρείος, δε εβεβαίωνεν καλά δαν Στράβ. Το αρό δνεί χράναν αέρε δαϊ δνεί αφαγίας καπόν διάδημα έχει δαϊ Τρέβον μέτρα μήκ 240 βημάδαν αράδοι δε 50–100 γ' έχοπόμενον δε απαδαρκάδα άρο ραϊ· απού δε δνεί αέρε δαύδνε πλο δαϊ δου αύδου δε εμπόριον. (Επ δνεί «Καπαδαυκαπαγόρευε», δου Σπυράδου D. Βιζαντίας.)